

H. Rung.

Andante. *p*

dol. 1. Naar Da-gen er bort-gan - gen, og Natten falder paa, og al - le desmaa

p

Stjer - ner paa Himmelbuen gaa, da slumrervel mit Øj - e, men Tan-ken i - ler

p

frem og sø - ger gennem Drøm-men til sit el - ske-de Hjem, og

p legato

sø - ger gennem Drøm-men til sit el - ske - de Hjem. 2. Naar Hjem.

1. 2. 3. 4. *morendo*

2. Naar Solen atter straalere,
da taler vel min Mund;
det synes, som jeg er der,
men ak! det synes kun;
thi mens min Tunge taler,
mit Hjerte iler frem
og søger gennem Sværmen
til sit elskede Hjem. :

3. Til varme Syd er fløjet
de muntre Fugles Kor;
de trætte Blade søge
til den moderlige Jord;
og Træets Frugter finde
saa lunt et Vintergem, -
: min Tanke og mit Hjerte
skal de aldrig finde hjem? :

4. Urolig er min Slummer
ustadig er min Gang;
og fjernt fra Harpens Streng
flygter modløs min Sang;
min Tanke og mit Hjerte -
ak, vil du huse dem?
I Himlen og paa Jorden
de har ej andre Hjem! :